

РЕШЕНИЕ

№ 3269

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 30.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **2094** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.215, ал.1, вр.чл.214, т.1, т.3 от ЗУТ и е по реда на чл.219 от ЗУТ.

Със Заповед №ДК-02-ЮЗР-28/10.07.10.02.2011г., издадена от Н. Р., Ю. Р., е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: "С", находящ се на първо подпокривно ниво на жилищна сграда в УПИ ХП-1091,1091а, кв.47 по плана на Г.С., м."М", с административен адрес ж.к."Б, Г.С., извършен Е. Й. Б., като строежът се приведе в съответствие с одобрения инвестиционен проект и издаденото разрешение за строеж на жилищната сграда, предмет на Удостоверение за въвеждане в експлоатация, рег.индекс№211/29.10.2007г. на главния архитект на Р."В."-СО.

Така издадената заповед, в срока по чл.215, ал.4 ЗУТ е била оспорена от Е. Й. Б.. Наведените в жалбата основания за незаконосъобразност на оспорения акт са за съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закона и несъответствие с целта на закона. Конкретните фактически твърдения, с които се аргументират въведените с жалбата основания за незаконосъобразност са, че обратно на приетото от органа, строежът е извършен въз основа на издадени за него строителни книжа-влязло в сила Разрешение за строеж №341/20.10.2010г. на главния архитект на Р."В."-СО за остъкляване на балкони към собствените на жалбоподателя апартамент № и ателие № от жилищна сграда в УПИ ХП-1091,1091а, кв.47, м."М. Разрешението за строеж, заедно с останалите строителни книжа било заведено в деловодството на Р.-С. С., с вх.№РС-ВТ-11-253 от 26.10.2010г., а не с възражението от 06.12.2010г. Очевидно било, че органите на Р. са счели разрешението за строеж за законосъобразно, след като

не били предприели действия по неговата отмяна в рамките на 7 дни от уведомяването им, съгласно чл.156 ЗУТ. Обжалваната заповед била издадена на 10.02.2011г. при наличие на влязло в сила разрешение за строеж и при налична информация за това в Р.. Не било вярно и твърдението, че строежът се извършвал в нарушение на издаденото разрешение за строеж. Отделно от това процесната заповед била издадена на основание чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ-липса на строителни книжа и като правно основание не бил посочен чл.225, ал.2, т.3 ЗУТ-строеж, извършван при съществени отклонения от одобрения инвестиционен проект. Двете хипотези само по себе си били несъвместими-или строежът бил без документи, или бил извършен в нарушение на наличните документи. Съществените нарушения на административно-производствените правила са аргументирани с твърдения за неуведомяване на жалбоподателя за началото на административното производство; несъобщаване на Констативен акт /КА/ №С10-1362-В/14.09.2010г. на постоянния и настоящ адрес на жалбоподателя в Г.И., който бил известен на администрацията от нот.акт №27, т.ІІІ №607, д.№410/14.12.2007г., не връчване на препис от Констативен протокол /КП/ №С10-1362-А/18.01.2011г. В противоречие с целта на закона било да се премахва строеж с одобрени строителни книжа.

С административната преписка, ответникът не депозира писмен отговор по жалбата.

В с.з. пред Административен съд-С. град, жалбоподателят се представлява от адв.Д, която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски.

Административен съд-С. град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните няма спор, а се установява и от приетия по делото като писмено доказателство нот.акт №27, т.ІІІ №607, д.№410/14.12.2007г. /л.49 от досието на делото/, че жалбоподателят е собственик на апартамент № и ателие № от жилищна сграда в УПИ ХІІ-1091,1091а, кв.47, м."М.

Административното производство е започнало по повод жалба на Я /с характера на сигнал, л.57/ със съставянето от служители на Р., Ю. Р., С. С. на КА №С10-1362-В/14.09.2010г. /л.44-45/. Обективирани в КА факти са, че в процесното ателие №13 /позиция 3 в Приложение №1 към КА/ се извършват СМР, изразяващи се в частично премахване на парапета на терасата, като козирката на терасата била усвоена и придадена към площта на терасата. Изградени били обрмчващи стомановобетонни колони, между които-ограждащи зидове от газобетонни тухли с дебелина около 15 см., височина около 2,30 м; положени дървени мертеци /напречни греди/ за изграждане на покривна конструкция. На терасата на А.12 /позиция №4 от Приложение №1 към КА/ бил премахнат металния парапет; изградени били обрмчващи стомановобетонни колони и между тях-изградени ограждащи зидове от газобетонни тухли с дебелина 15 см., височина около 2,30м.; положени били дървени мертеци /напречни греди/ за изграждане на покривна конструкция; оставени били прозоречни отвори, без монтирана дограма към датата на проверката-14.09.2010г. Строежът бил незавършен. Посочено е още, че СМР били извършени без строителни книжа-инвестиционен проект и разрешение за строеж. В административната преписка

няма данни съставения констативен акт да е бил връчен на собственика на строежа-жалбоподателят по делото Е. Б.. От съдържащото се адм.преписка възражение от 06.12.2010 /л.23/ е видно, че след съставянето на КА №С10-1362-В/14.09.2010г. е било образувано и административнонаказателно производство за нарушение на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ, по повод на което извършителят и собственик на строежа Е. Б. е депозирала възражение вх.№С10-1362-15-249/06.12.2010г., към което е приложила преписи от Разрешение за строеж №341/20.10.2010г. на главния архитект на Р. „В.”-СО за остъкляване на балконите на А.№ и ателие №, одобрено конструктивно становище и конструктивни схеми /л.8-л.13/. След депозиране на възражението е била извършена повторна проверка, при която било констатирано, че строежът е завършен. За констатацията от проверката е съставен и КП №С10-1362-А/18.01.2011г. /л.18/. Въз основа на КА и КП е издадена оспорената в пределите на настоящото производство заповед за премахване на незаконен строеж. В мотивната част на заповедта са изложени съображения за неоснователност на възраженията на собственика на строежа поради извършването му преди издаването на Разрешение за строеж №341/20.10.2010г., както и поради това, че същото е издадено за „остъкляване на балкони”, а в действителност било извършено приобщаване на общи части от сградата-козирка към площта на терасата, посредством на което бил оформен единен обем по отношение на позиция 1 и преустройство по отношение на позиция №2.

По делото за изясняване на обстоятелството, дали действително чрез процесния строеж е извършено приобщаване на общи части от сградата е допусната и извършена СТЕ. Видно от приетото по нея и неоспорено от страните заключение и устния доклад на вещото лице в с.з., обратно на приетото от административния орган, стоманобетоновата плоча не е обща част на сградата, а принадлежи към процесните балкони. Преграда между балконите и нея няма нито на място, нито в одобрения инвестиционен проект на сградата. Процесният строеж представлявал остъкляване и покриване с лека конструкция на балкона с площ 9.1 кв.м., без площно да се отклонява от одобрения инвестиционен проект и от издаденото Разрешение за строеж №341/20.10.2010г., като строежът не бил изцяло завършен включително и към момента на огледа на вещото лице.

При така приетото за установено от фактическа страна, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице, което е адресат на акта в качеството на извършител и собственик на строежа Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган-началникът на Р., Ю. Р.. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.225, ал.1, предл.второ от ЗУТ и Заповед №РД-13-446/1.11.2010г./л.58 от досието на делото/, с която началникът на ДНСК е делегирал правомощията си по чл.225, ал.1 от ЗУТ на началниците на Р..

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59,ал.1 и ал.2 АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания, но са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до противоречие с приложимия материален закон и с целта на закона-отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК:

От събраните по делото доказателства по несъмнен и безспорен начин се опровергаха фактите, приети за установени от административния орган. За процесния строеж е налице издадено Разрешение за строеж №341/20.10.2010г., за което ответникът не твърди, а и в адм.преписка липсват данни да е било оспорено от лица по чл.149, ал.2 ЗУТ или служебно срещу него да е било образувано производство съгл.чл.156, ал.1 ЗУТ. Следователно същото е влязло в сила на 08.11.2010г. и не подлежи на последваща отмяна. Установи се още и това, че процесният строеж не засяга общи части на сграда и че е извършен в съответствие с издадените за него строителни книжа. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед-10.02.2011г. /чл.142, ал.1 АПК/, не е било налице приложеното от органа материалноправно основание за нейното издаване-чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ-строеж, извършен без издадено за него разрешение за строеж, доколкото за строежа, в случая не е било необходимо и одобряването на инвестиционен проект-чл.147, ал.1, т.12 ЗУТ. В противоречие и с целта на закона-да не се допускат само тези строежи, за които няма издадени строителни книжа- органът е разпоредил премахването на процесния строеж.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането на жалбоподателя за присъждането на направените по делото разноси е основателно и следва да бъде уважено за сумата общо в размер на 710лв., от тях: 10 лв.-заплатена държавна такса; 500 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат и 200 лв.заплатено възнаграждение за вещо лице.

Процесният строеж е от VI- категория-чл.137, ал.1, т.6, вр.чл.147 ЗУТ и на основание чл.215, ал.7 ЗУТ, решението на първоинстанционния съд е окончателно.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд С.-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Й. Б. ЗАПОВЕД №ДК-02-ЮЗР-28/10.02.2011г., издадена от началника на Р., Ю. Р..

ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯТА ЗА НАЦИОНАЛЕН И СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ да заплати на Е. Й. Б., ЕГН:* сумата в размер на 720/седемстотин и двадесет/лева, представляващи направени по делото разноси.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: